

ภาวะผู้นำกับการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์กรการปกครอง ส่วนท้องถิ่นกับการนโยบายการป้องกัน โรคไวรัสโคโรนา 2019

ดร.พัฒนพงศ์ จงรักดี
มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

Received September 12, 2021, Revised November 4, 2021, Accepted December 2, 2021

บทคัดย่อ

ภาวะผู้นำกับการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการนโยบายการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า สิ่งที่ทำหายุความสามารถ คือ ความสามารถนำพาองค์กรของตนให้อยู่ในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงจะมองเห็นการเปลี่ยนแปลงว่าเป็นโอกาส การทราบวิธีการค้นหาการเปลี่ยนแปลงที่ถูกต้อง และทราบวิธีที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพทั้งจากภายนอก และภายในองค์กร ดังนี้ 1) ด้านนโยบายการสร้างอนาคต 2) ด้านวิธีการอย่างเป็นระบบ และคาดการณ์ถึงการเปลี่ยนแปลง 3) ด้านวิธีที่ถูกต้องในการสร้างความคุ้นเคยกับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอกองค์กร 4) ด้านนโยบายในการสร้างสมดุลระหว่างการเปลี่ยนแปลงกับความต่อเนื่อง เพราะนโยบายการสร้างสรรคสิ่งใหม่อย่างเป็นระบบ

ดังนั้นภาวะผู้นำกับการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสามารถสร้างจิตสำนึกให้องค์กรในฐานะที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง อีกทั้งยังทำให้องค์กรมองเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นคือโอกาสที่เกิดขึ้นมาใหม่ภายใต้บทบาทสำคัญ

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำกับการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร.

Leadership and the change of management of local government organizations and the adoption of the Coronavirus Disease Prevention Policy 2019

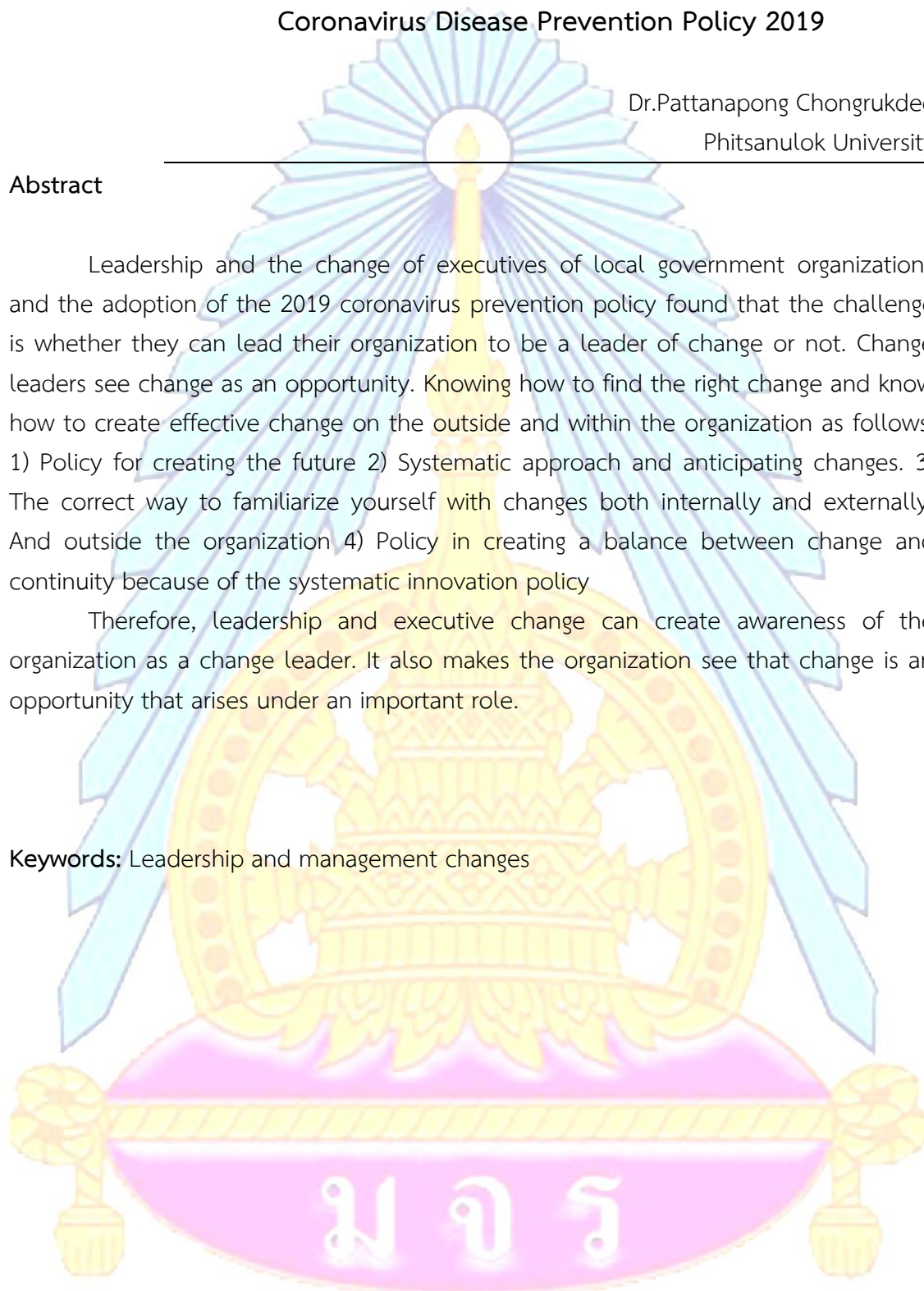
Dr.Pattanapong Chongrukdee
Phitsanulok University

Abstract

Leadership and the change of executives of local government organizations and the adoption of the 2019 coronavirus prevention policy found that the challenge is whether they can lead their organization to be a leader of change or not. Change leaders see change as an opportunity. Knowing how to find the right change and know how to create effective change on the outside and within the organization as follows: 1) Policy for creating the future 2) Systematic approach and anticipating changes. 3) The correct way to familiarize yourself with changes both internally and externally. And outside the organization 4) Policy in creating a balance between change and continuity because of the systematic innovation policy

Therefore, leadership and executive change can create awareness of the organization as a change leader. It also makes the organization see that change is an opportunity that arises under an important role.

Keywords: Leadership and management changes

บทนำ

สถานการณ์ไวรัสโควิด-19 ในปัจจุบัน มีการแพร่ระบาดจากคนสู่คน ผ่านฝอยละอองที่ออกมาจากปากและจมูกของผู้ติดเชื้อไปสู่คนใกล้ชิด ส่งผลให้มีผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตจำนวนมาก และโรคนี้มีความรุนแรงมากเป็นพิเศษในผู้สูงอายุ และผู้มีโรคประจำตัว ดังนั้นการดูแลสุขอนามัยส่วนบุคคลและสุขลักษณะสถานที่ที่อาจเสี่ยงต่อการรับสัมผัสเชื้อโรคถือว่าเป็นมาตรการที่สำคัญมาก ที่จะช่วยป้องกันการแพร่ระบาดของโรคได้ การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) หรือโรคโควิด-19 ทั้งในประเทศไทย และทั่วโลกทำให้จำนวนผู้ป่วย และผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากโรคดังกล่าวสามารถติดต่อได้ง่าย ผ่านทางการไอ จาม การสัมผัสโดยตรงกับสารคัดหลั่งของผู้ติดเชื้อโดยองค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern) และแนะนำทุกประเทศให้เร่งรัดการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค อย่างเข้มข้น

หลักการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม ต้องมีการดำเนินงานอย่างครอบคลุม เพื่อตัดวงจรการเกิดโรค ตั้งแต่ แหล่งกำเนิด ช่องทางการรับสัมผัส และการดูแลผู้รับสัมผัส โดยยึดหลักการป้องกันไว้ก่อน ภายใต้การเสริมสร้างสุขอนามัยส่วนบุคคล และการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในสถานที่ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ครอบคลุมทุกลักษณะความเสี่ยงของสิ่งแวดล้อม เพื่อลด และหลีกเลี่ยงการรับสัมผัส และปนเปื้อนเชื้อโรค โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประมวลข้อมูลแนวทางคำแนะนำการดำเนินงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ที่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ มีขอบเขต ครอบคลุมทั้งการดำเนินงานระยะเกิดการระบาดของโรคติดเชื้อสู่ชุมชน และการจัดการเพื่อลดผลกระทบ และการฟื้นฟูด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมชุมชน ท้องถิ่น เพื่อคืนสู่สภาพปกติ เมื่อสถานการณ์การระบาดของโรคคลี่คลายลง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) เป็นกระบวนการที่ผู้นำ มีอิทธิพลต่อผู้ร่วมงาน และผู้ตาม โดยเปลี่ยนแปลงความพยายามของผู้ร่วมงาน และผู้ตามให้สูงขึ้นกว่าความพยายามที่คาดหวัง พัฒนาความสามารถของผู้ร่วมงาน และผู้ตามไปสู่ระดับที่สูงขึ้นทำให้เกิดการตระหนักรู้ในการกิจและวิสัยทัศน์ของทีม และองค์การ จูงใจผู้ร่วมงาน และผู้ตามมองไกลเกินกว่าความสนใจของตนเอง ของพรรคพวกให้เขามองเห็นประโยชน์ต่อกลุ่มองค์การ และสังคม ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงนี้ประกอบด้วยลักษณะเฉพาะ 4 ประการ หรือที่เรียกว่า 4I's คือ

1. การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์หรือการมีคุณลักษณะพิเศษ (Idealized Influence of Charisma Leadership) หมายถึง การที่ผู้นำประพฤติตัวเป็นแบบอย่างหรือเป็นโมเดลสำหรับผู้ตาม ผู้นำจะเป็นที่ยกย่อง เคารพนับถือ ศรัทธา ไว้วางใจ และทำให้เกิดผู้ตามเกิดความภาคภูมิใจเมื่อได้ร่วมงานกัน ผู้ตามจะพยายามประพฤติปฏิบัติเหมือนกับผู้นำ และต้องการเลียนแบบผู้นำของเขา

2. การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration Motivation) หมายถึง การที่ผู้นำจะประพฤติในทางที่จูงใจให้เกิดแรงบันดาลใจกับผู้ตาม โดยการสร้างแรงจูงใจภายใน การให้ความหมายและ ทำหายในเรื่องของงานของผู้ตาม ผู้นำจะกระตุ้นจิตวิญญาณของทีมงานให้มีชีวิตชีวา ผู้นำจะทำให้ ผู้ตาม

สัมผัสกับภาพทั้งดงามของอนาคต ผู้นำจะแสดงความเชื่อมั่น และความความตั้งใจต่อเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ร่วมกัน ผู้นำจะช่วยให้ผู้ตามมองข้ามผลประโยชน์ของตนเพื่อวิสัยทัศน์และภารกิจขององค์กร

3. การกระตุ้นทางปัญญา (Intellectual Stimulation) หมายถึง การที่ผู้นำมีการกระตุ้น ผู้ตามให้ตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน ทำให้ผู้ตามมีความต้องการหาแนวทางใหม่ ๆ มาแก้ปัญหาในหน่วยงาน เพื่อหาข้อสรุปใหม่ที่ดีกว่าเดิม เพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่และสร้างสรรค์ มีการตั้งสมมติฐานการเปลี่ยนกรอบการมองปัญหา และการเผชิญกับสถานการณ์เก่าๆด้วยวิถีทางแบบใหม่ ๆ

4. การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualized Consideration) ผู้นำจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลในฐานะเป็นผู้นำให้การดูแลเอาใจใส่ผู้ตามเป็นรายบุคคล และทำให้ผู้ตามรู้สึกมีคุณค่าและมีความสำคัญ ผู้นำจะเป็นโค้ช และเป็นพี่เลี้ยงของผู้ตามแต่ละคน

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2555). กล่าวว่าผู้นำมี 2 ระดับ โดยแต่ละระดับจะมีบทบาทแตกต่างกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์การในการวางกลยุทธ์ขององค์กร

1. ภาวะผู้นำในระดับสูง (upper-echelon leadership) ได้แก่ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการวางแผนกลยุทธ์เพื่อกำหนดทิศทางและจุดมุ่งหมายรวมขององค์กรตลอดจนปรัชญา และหลักการพื้นฐานที่เกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ให้มีความเหมาะสม ผู้บริหารระดับสูงดังกล่าวมีขอบเขตความรับผิดชอบครอบคลุมทั้งองค์การรวมทั้งเน้น การดำเนินงานภายนอกองค์การจึงเป็นลักษณะภาวะผู้นำแบบมหภาคคือมีบทบาทที่ส่งผลกระทบในวงกว้างตลอดทั้งองค์การจึงเรียกภาวะผู้นำในระดับสูงนี้ว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์เพราะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคตได้ดี เป็นผู้สร้างองค์การให้มีความสามารถในการยืดหยุ่นและปรับตัวอยู่เสมอ และมีมุมมองระยะยาวที่เป็นเป้าหมายในการนำทางให้แก่องค์การได้อย่างชัดเจน

2. ภาวะผู้นำในระดับจุลภาค (micro leadership) ได้แก่ผู้บริหารระดับกลาง และระดับต้นขององค์กร ซึ่งเป็นผู้รับแผนกลยุทธ์จากผู้บริหารระดับสูงนำไปถ่ายทอดสู่ระดับภาคปฏิบัติ เป็นผู้บริหารที่มีขอบเขตความรับผิดชอบต่องานหน้าที่เฉพาะด้านและแผนปฏิบัติการ

Bennis and Nanus (1985, p. 215) กล่าวว่า ผู้นำ คือ บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสังคม ผู้นำเป็นผู้ที่จะนำกลุ่มให้พ้นจากความทุกข์ยาก ขจัดปัญหา ขจัดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในกลุ่ม และฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ จนสามารถบรรลุตามเป้าหมายของสังคมที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล

Koontz and Weihrich (1988, pp. 437-438) กล่าวว่า ภาวะผู้นำหรืออิทธิพล (influence) หมายถึง ศิลปะหรือกระบวนการในการใช้อิทธิพลต่อผู้อื่นเพื่อให้เขาเหล่านั้นใช้ความพยายาม อย่างที่สุด อย่างสมัครใจ และอย่างกระตือรือร้น เพื่อบรรลุเป้าหมายของกลุ่มในเชิงอุดมคติแล้ว การที่ผู้นำใช้อิทธิพลเพื่อให้ผู้ตามทำงานด้วยเต็มใจเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอแต่ควรพัฒนา ให้ผู้ตามทั้งเต็มใจทำงานด้วยความกระตือรือร้น และมีความเชื่อมั่นผู้นำที่มีภาวะผู้นำจะไม่เป็นผู้ที่ขบถอยู่ข้างหลังกลุ่มเพื่อผลักดันหรือคอยกระตุ้นให้กลุ่มทำงาน แต่จะวางตัวเองไว้ข้างหน้ากลุ่มคอย ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกเพื่อช่วยให้งานก้าวไปข้างหน้าอีกทั้งคอยสร้างอารมณ์ร่วมให้กลุ่มทำงานจนบรรลุเป้าหมาย เปรียบเช่นการทำหน้าที่ของวิทยากรหรือผู้อำนวยการเพลงแห่งดนตรี และการพิสูจน์ว่าวิทยากรมีภาวะผู้นำที่มีคุณภาพมากน้อยเพียงใดย่อมสังเกตหรือวัดได้จากความไพเราะของเสียงดนตรีที่วงดนตรีวงนั้นบรรเลงในทัศนะนี้เห็นว่า ภาวะผู้นำ ประกอบด้วยองค์ประกอบอย่างน้อย 4 ประการ คือ ความสามารถในการใช้อำนาจอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการโน้มน้าวจากจิตใจผู้อื่นเพราะ

โดยปกติมนุษย์แต่ละคนต้องการกระตุ้นแตกต่างกัน ความสามารถในการสร้างความรู้สึกร่วม และความสามารถที่จะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อให้เกิดการตอบสนองต่อแรงกระตุ้น

ระบบปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health Operation System)

การบัญชาการเหตุการณ์ และมาตรฐานขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Standard Operation Procedure) เป็นกลไกและเครื่องมือสำคัญสำหรับการเตรียมความพร้อม และรับมือสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อช่วยเป็นแนวทางในการบริหารจัดการ สั่งการ ควบคุม ประสาน และการปฏิบัติงาน เพื่อรองรับภาวะฉุกเฉินในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

วางแผนและกำหนดมาตรการป้องกัน

ทีมอำนวยการทำหน้าที่ในการบริหารจัดการและสนับสนุนทรัพยากร วัสดุ อุปกรณ์งบประมาณ และร่วมกับทีมบัญชาการวางแผนการดำเนินงานโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากทีมวิชาการประเมินความเสี่ยงภายในพื้นที่รวมทั้ง คำสั่งจังหวัด คำแนะนำจากหน่วยงานต่าง ๆ กำหนดเป็นมาตรการป้องกันและแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยอาจพิจารณากำหนดมาตรการหลัก ๆ ดังนี้

1) กำหนดผู้รับผิดชอบ มีคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบหรือหนังสือมอบหมายผู้รับผิดชอบเป็นรายบุคคล หรือคณะทำงาน มีการกำหนดทีมในการดำเนินงาน

2) วิเคราะห์ และประเมินความเสี่ยง ทีมวิชาการ เป็นหัวหน้าทีมผู้รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลในพื้นที่รับผิดชอบเพื่อประเมินความเสี่ยง และเตรียมการรับมือ เช่น ข้อมูลประชากร ข้อมูลความเสี่ยงต่อการรับสัมผัสโรค ข้อมูลกลุ่มเสี่ยง ข้อมูลพื้นที่เสี่ยง สถานที่เสี่ยง จุดเสี่ยง ฯลฯ ควรพิจารณาครอบคลุม แหล่งที่อาจก่อให้เกิดการแพร่กระจายโรค การติดต่อและเส้นทางการรับสัมผัสโรค และกลุ่มผู้ที่มีความเสี่ยงได้รับผลกระทบจากโรค (Source-Pathway-Receptor) เพื่อนำไปกำหนด

(1) มาตรการควบคุม กำกับ การจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การจัดการระบบประปา การจัดการมูลฝอย เป็นต้น

(2) มาตรการควบคุม กำกับ ดูแลสถานประกอบการ กิจการ สถานบริการ สถานที่สาธารณะ (สามารถพิจารณาจากคำสั่งคณะกรรมการควบคุมโรคจังหวัดกรณีที่มีคำสั่งปิด)

(3) มาตรการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจให้ประชาชน และภาคีเครือข่ายมีศักยภาพในการดูแลและป้องกันตนเองได้ และการสร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง และติดตามผู้สงสัย หรือมีความเสี่ยงสัมผัสเชื้อโรคในชุมชนแนวทางการประเมินความเสี่ยง

ดำเนินการตามแผนหรือมาตรการการป้องกันที่กำหนดไว้ ดังนี้

1. ทีมสื่อสารให้ความรู้ สร้างความเข้าใจให้กับทีมผู้รับผิดชอบ เครือข่ายในพื้นที่ในการปฏิบัติงาน รวมถึงสื่อสารความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน ผู้ประกอบการในพื้นที่ในการให้ความร่วมมือและสนับสนุน มีช่องทางการสื่อสารเพื่อใช้ในการติดต่อประสานงาน แจ้งข้อมูลรายงานผลการดำเนินงาน หรือสอบถามข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

2. ทีมปฏิบัติการ ควบคุม กำกับ ดำเนินการตามมาตรการที่กำหนด คำสั่งคณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อจังหวัด คำสั่งกระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างเคร่งครัด

3. ทีมปฏิบัติการติดตามผลการดำเนินงาน รายงานผลการดำเนินงาน และข้อเสนอต่อการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกการดำเนินการ

วิธีทำความสะอาดเพื่อป้องกัน และฆ่าเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

เนื่องจากไวรัสโคโรนาสามารถอยู่ในสิ่งแวดล้อมได้เป็นระยะเวลานาน 2 ชั่วโมง - 9 วันเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรคที่ปนเปื้อนอยู่ในสภาพแวดล้อม จึงควรใช้สารที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดเชื้อได้ ในระยะเวลาสั้น ชนิดที่ทำลายเชื้อไวรัสได้ภายในระยะเวลา 1 นาที ได้แก่ สารประกอบโซเดียมไฮโปคลอไรท์ 0.1% (เช่น น้ำยาฟอกขาวความเข้มข้น 1000 ppm) ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 0.5% (5000 ppm) และแอลกอฮอล์ 70% โดยมีวิธีการทำความสะอาดตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมอุปกรณ์ การทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ การจัดการภายหลังทำความสะอาด

สรุป ผลการดำเนินงาน และประเมินผลการดำเนินงาน เสนอต่อผู้บริหาร เพื่อพิจารณา ทบทวน หรือปรับปรุงมาตรการในการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยกำหนดความถี่ ในการรายงานตามความเหมาะสม และสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคในแต่ละพื้นที่ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะหน่วยงานระดับพื้นที่ ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายทั้งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ถือเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญ มากในสถานการณ์เช่นนี้ ที่จะช่วยดูแลสุขภาพประชาชน และป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรค ทั้ง ในระยะการระบาดของโรค และในอนาคตเมื่อสถานการณ์คลี่คลายลง ท้องถิ่นก็จะยังมีบทบาทในการ ฟื้นฟู ดูแล การเปิดพื้นที่เมือง และชุมชน เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ชีวิต และประกอบอาชีพตามเดิม ได้อย่างมั่นใจ จากสถานการณ์ประชาชนมีความตื่นตัวในการป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่กำลังระบาด นอกจากการ “กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือ” แล้ว หน้ากากเป็นแนวทางหนึ่ง ในการป้องกันละอองที่อาจปนเปื้อนเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายได้ หน้ากากเป็นอุปกรณ์ป้องกันอย่างหนึ่งที่ใช้ ป้องกันระบบทางเดินหายใจจากมลพิษ สารคัดหลั่ง และเชื้อโรคต่าง ๆ ทั้งนี้ หน้ากากมีหลายประเภท ตั้งแต่หน้ากากกรองอากาศชนิด N95 หน้ากากอนามัย และหน้ากากผ้า

กระบวนการและการบริหารจัดการ

การแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ดังกล่าวนี้ จำเป็นต้องมีการเชิญประชุมผู้เกี่ยวข้องอย่าง เร่งด่วน โดยมีการจัดตั้ง “กองอำนวยการร่วมในพื้นที่หมู่บ้าน” เพื่อบริหารเหตุการณ์ และอาศัยกลไก การดำเนินงานของ “ฝ่ายปกครองในพื้นที่” ในการดำเนินงานเฝ้าระวัง และป้องกัน ดังนี้

1) การกำหนดขอบเขตพื้นที่การแพร่ระบาด และเจาะจงเป้า หมายโดยใช้กลไกฝ่าย ปกครองในพื้นที่ เช่น

- วางแผนแบ่งพื้นที่ การควบคุมเป็น 3 โซน ตามระดับความเสี่ยงของการแพร่ระบาด ได้แก่ โซน A B และ C โดยกำหนดให้ฝ่ายปกครอง เช่น ปลัดอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ บุคลากร อบต. เป็นผู้รับผิดชอบแต่ละโซน

- มีการประกาศเสียงตามสายประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนในพื้นที่ ควบคุมทราบถึงการ ควบคุม และเหตุผลเพื่อสร้างความเข้าใจในพื้นที่

- จัดประชุมกองอำนวยการร่วมป้องกันการแพร่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในการควบคุม เพื่อประเมินผลให้ทันต่อสถานการณ์เป็นระยะ ๆ

2) ด้านความมั่นคง อาศัยกลไกฝ่ายปกครอง (ปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และ บุคคลากร อบต.) ร่วมบูรณาการกับหน่วยงานด้านความมั่นคงในพื้นที่

- ประสานกำลังพล / ตำรวจ มาร่วมปฏิบัติหน้าที่ ในพื้นที่

- วางแผนตั้งจุดตรวจ/จุดสกัด ตามเส้นทางเข้าออกพื้นที่ ควบคุมโซน โดยวางพิกัด Lat/Long เพื่อสะดวกแก่การปฏิบัติ

การบูรณาการความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาสถานการณ์โควิด 19

การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการนำนโยบายการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา 2019 ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่ ประเทศชาติกำลังเผชิญกับสภาวะวิกฤติการแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด 19 จำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเข้ามาช่วยแก้ไขสถานการณ์อันเลวร้ายให้ทุเลาลงได้ ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวนี้นิยมเรียกอย่างเป็นทางการว่า “การบูรณาการ”

คำว่า “บูรณาการ” โดยเฉพาะในระบบราชการที่ทุกหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน ต่างก็นำคำว่า “บูรณาการ” มาใช้ในการบริหารงานอย่างหลากหลาย ซึ่งคำว่า “บูรณาการ” มีความหมายใกล้เคียงกับการบริหารงานในลักษณะองค์รวม (Holistic) แต่อย่างไรก็ดี มีหลายคนได้ให้ความหมายของคำว่า “บูรณาการ” ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546) ให้ความหมายของคำ ว่า “บูรณาการรวมหน่วย” แปลว่า การนำหน่วยที่แยก ๆ กันมารวมเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

การบริหารราชการแบบบูรณาการ คือ การบริหารที่ทุกหน่วยงานทำงานแบบมุ่งเน้นผลงาน (Result) ตามยุทธศาสตร์เป็นหลัก เป็นการทำงานหลายหน่วยงานโดยอาศัยความเชี่ยวชาญ และความชำนาญการของแต่ละหน่วยงานที่ แตกต่างกันเฉพาะด้านทำงานภายใต้เป้าหมายและวัตถุประสงค์หลักของยุทธศาสตร์เดียวกัน โดยร่วมกันคิดร่วมกันทำงาน โดยใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลตามยุทธศาสตร์ มุ่งสู่ผลสำเร็จ และเป้าหมายของงานร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดความประหยัด เสริมสร้างประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพของการดำเนินงานเป็นหลักทั้งในลักษณะของการทำงานข้ามกระทรวง กระทรวงเดียวกันแต่ต่างกรม หรือกรมเดียวกันแต่ต่างกอง รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องมาร่วมในการทำงานกับภาครัฐในระบบเครือข่าย (Network) ดังนั้น “การบูรณาการ” จึงเป็นการสร้างระบบการบริหารราชการแบบบูรณาการเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างให้เกิดระบบการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ การส่งเสริมให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างส่วนกลางส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยการร่วมกันสร้างพลังผลักดันให้ทุกส่วนราชการที่มีภารกิจที่เชื่อมโยงเกี่ยวข้องกันปฏิบัติภารกิจให้เกิดผลสำเร็จเพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศชาติ โดยถือประชาชนเป็นเป้าหมายที่สำคัญ

ไวรัสโควิด - 19 (COVID-19) เป็นการระบาดใหญ่ ทั่วโลก (pandemic) ทำให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกอย่างไม่เคยมีมาทั้งปัญหาด้านการควบคุมโรค และการจัดการทรัพยากรในระบบบริหารสุขภาพเพื่อรองรับผู้ป่วย และลดอัตราการเสียชีวิตจากโควิด - 19

รวมทั้งปัญหาที่ เกิดจากผลกระทบทางเศรษฐกิจ และสังคมจากนโยบายการควบคุมโรคที่ทำให้เกิดการชะลอตัวของกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ ประเทศไทยเป็นหนึ่งในหลายประเทศทั่วโลกที่ต้องพัฒนานโยบายเพื่อรับมือจัดการกับการระบาดของโควิด - 19 ภายในประเทศ มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วราชอาณาจักรตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อควบคุมการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2563 โดยคาดหวังว่าชุดนโยบายดังกล่าวจะทำให้สามารถลดจำนวนผู้ติดเชื้อลงอย่างรวดเร็วเหมือนกับประสบการณ์ในต่างประเทศ ดังตัวอย่างเช่นการจัดการควบคุมการระบาดโควิด-19 ในประเทศจีนซึ่งมีมาตรการปิดเมือง (lockdown) หลังจากมีพบการระบาดครั้งแรกของโลกที่เมืองอู่ฮั่น

การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน และภาคประชาชนเป็นกระบวนการที่ผู้นำมีอิทธิพลต่อผู้ร่วมงาน และผู้ตามโดยเปลี่ยนแปลงความพยายามของผู้ร่วมงานและผู้ตามให้สูงขึ้นกว่าความพยายามที่คาดหวัง พัฒนาศักยภาพของผู้ร่วมงาน และผู้ตามไปสู่ระดับที่สูงขึ้น และศักยภาพมากขึ้น ทำให้เกิดการตระหนักรู้ในภารกิจ และวิสัยทัศน์ของทีม และขององค์กร จูงใจให้ผู้ร่วมงาน และผู้ตามมองให้ไกลเกินกว่าความสนใจของพวกเขาไปสู่ประโยชน์ของกลุ่มองค์กรหรือสังคม ซึ่งกระบวนการที่ผู้นำมีอิทธิพลต่อผู้ร่วมงานหรือผู้ตามนี้จะกระทำ

กรอบแนวคิดในการกำหนดทิศทางนโยบายการป้องกัน

การระบาดใหญ่ของโควิด-19 ภายใต้บริบทของระบบสุขภาพของประเทศไทยในปัจจุบัน มีรากฐานมาจากกระบวนการคิด วิธีการแก้ไขปัญหา และกระบวนการทัศน์ในการสร้างความรู้ของสังคมไทย แต่เนื่องจากกระบวนการสร้างความรู้กระแสหลักมุ่งเน้นการแยกแยะศาสตร์ออกเป็นแขนงต่าง ๆ โดยเน้นการพัฒนาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้เชิงลึก ส่งผลทำให้กระบวนการตัดสินใจเชิงนโยบายเพื่อการแก้ไขปัญหาการระบาดของโควิด - 19 อาจมีแนวโน้มของการคิดแยกส่วน (compartmentalized thinking) และมีการแบ่งการตัดสินใจเชิงนโยบายออกเป็นมาตรการด้านการควบคุมโรค เช่น การเพิ่มระยะห่างทางกายภาพ การลดความหนาแน่นของชุมชน การกักโรค การตามรอยโรค การแยกโรค มาตรการด้านการจัดการทรัพยากรในระบบบริหารสุขภาพเพื่อรองรับผู้ป่วย เช่น การเพิ่มขีดความสามารถของหอผู้ป่วยวิกฤตในแต่ละพื้นที่ (สรายุทธ แก้วกุลปรีชา, 2563) มาตรการเยียวยาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการระบาดใหญ่ของโควิด -19 เช่น การเยียวยาผู้ที่เกิดการเจ็บป่วย และการเสียชีวิต รวมไปถึงมาตรการเยียวยาผลกระทบทางเศรษฐกิจ และสังคมจากนโยบายการควบคุมโรคเอง เช่น มาตรการบางอย่างที่ทำให้เกิดการชะลอตัวของกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ

การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration Motivation: IM) หมายถึง การที่ผู้นำ จะประพฤติในทางที่จูงใจให้เกิดแรงบันดาลใจกับผู้ตามโดยการสร้างแรงจูงใจภายในการ ให้ความหมาย และท้าทายในเรื่องงานของผู้ตามผู้นำจะกระตุ้นจิตวิญญาณของทีม (Team spirit) ให้มีชีวิตชีวา มีการแสดงออกซึ่งความกระตือรือร้นโดยการสร้างเจตคติที่ดี และการคิดในแง่บวกผู้นำจะทำให้ผู้ตามสัมผัสกับภาพที่งดงามของอนาคต ผู้นำจะสร้าง และสื่อความหวังที่ผู้นำต้องการอย่างชัดเจน ผู้นำจะแสดงการอุทิศตัวหรือความผูกพันต่อเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ร่วมกัน ผู้นำจะแสดงความเชื่อมั่นและแสดงให้เห็นความตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายได้ ผู้นำจะช่วยให้ผู้ตามมองข้ามผลประโยชน์ของตนเพื่อวิสัยทัศน์ และภารกิจขององค์กรผู้นำจะช่วยให้ผู้ตามพัฒนาความผูกพันของตนต่อเป้าหมายระยะยาว

และบ่อยครั้งพบว่าการสร้างแรงบันดาลใจนี้ เกิดขึ้นผ่านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลและการกระตุ้นทางปัญญาช่วยให้ผู้ตามจัดการกับอุปสรรคของตนเอง และเสริมความคิดสร้างสรรค์

การที่ผู้นำประพฤติตัวเป็นแบบอย่าง หรือเป็นโมเดลสำหรับผู้ตาม ผู้นำจะเป็นที่ยกย่องเคารพนับถือ ศรัทธาไว้วางใจ และทำให้ผู้ตามเกิดความภาคภูมิใจเมื่อร่วมงานกัน ผู้ตามจะพยายามประพฤติปฏิบัติเหมือนกับผู้นำ และต้องการเลียนแบบผู้นำของเขา สิ่งที่ผู้นำต้องปฏิบัติเพื่อบรรลุถึงคุณลักษณะนี้ คือ ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์และสามารถถ่ายทอดไปยังผู้ตาม ผู้นำจะมีความสม่ำเสมอมากกว่าการเอาแต่อารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์ได้ในสถานการณ์วิกฤต ผู้นำเป็นผู้ที่ไว้วางใจได้ว่าจะทำในสิ่งที่ถูกต้อง ผู้นำจะเป็นผู้ที่มีศีลธรรม และมีจริยธรรมสูง ผู้นำจะหลีกเลี่ยงที่จะใช้อำนาจเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน แต่จะประพฤติตนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น และเพื่อประโยชน์ของกลุ่ม ผู้นำจะแสดงให้เห็นถึงความเฉลียวฉลาด ความมีสมรรถภาพ ความตั้งใจ การเชื่อมั่นในตนเอง ความแน่วแน่ในอุดมการณ์ ความเชื่อและค่านิยมของเขา ผู้นำจะเสริมความภาคภูมิใจ ความจงรักภักดี และความมั่นใจของผู้ตาม และทำให้ผู้ตามมีความเป็นพวกเดียวกันกับผู้นำโดยอาศัยวิสัยทัศน์และการมีจุดประสงค์ร่วมกัน ผู้นำแสดงความมั่นใจช่วยสร้างความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อการบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ผู้ตามจะเลียนแบบผู้นำและพฤติกรรมของผู้นำจากการสร้างความมั่นใจในตนเอง ประสิทธิภาพและความเคารพในตนเอง ผู้นำการเปลี่ยนแปลงจึงรักษาอิทธิพลของตนในการบรรลุเป้าหมายและปฏิบัติภาระหน้าที่ขององค์กร

การกระตุ้นทางปัญญา (Intellectual Stimulation : IS) หมายถึง การที่ผู้นำมีการกระตุ้นผู้ตามให้ตระหนักถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในหน่วยงานทำให้ผู้ตามมีความต้องการหาแนวทางใหม่ๆ มาแก้ปัญหาในหน่วยงาน เพื่อหาข้อสรุปใหม่ที่ดีกว่าเดิม เพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่และสร้างสรรค์ โดยผู้นำมีการคิดและการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการตั้งสมมุติฐาน การเปลี่ยนกรอบ (Reframing) การมองปัญหา และการเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆด้วยวิถีทางใหม่แบบใหม่ๆ มีการ जुใจ และสนับสนุนความคิดริเริ่มใหม่ ๆ ในการพิจารณาปัญหาและการหาคำตอบของปัญหา มีการให้กำลังใจผู้ตามให้พยายามหาทางแก้ปัญหาด้วยวิธีใหม่ๆ ผู้นำมีการกระตุ้นให้ผู้ตามแสดงความคิด และเหตุผลและไม่วิจารณ์ความคิดของผู้ตามแม้ว่ามันจะแตกต่างไปจากความคิดของผู้นำผู้นำทำให้ผู้ตามรู้สึกว่าการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ท้าทาย และเป็นโอกาสที่ดีที่จะแก้ปัญหาเหล่านั้นโดยผู้นำจะสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้ตามว่าปัญหาทุกอย่างต้องมีวิธีแก้ไขแม้บางปัญหามีอุปสรรคมากมาย ผู้นำจะพิสูจน์ให้เห็นว่าสามารถเอาชนะอุปสรรคทุกอย่างได้จากความร่วมมือร่วมใจในการแก้ปัญหาของผู้ร่วมงานทุกคน ผู้ตามจะได้รับการกระตุ้นให้ตั้งคำถามต่อค่านิยมของตนเอง ความเชื่อ และประเพณีการกระตุ้นทางปัญญาเป็นส่วนที่สำคัญของการพัฒนาความสามารถของผู้ตามในการที่จะตระหนัก เข้าใจ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

การมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชาชนในฐานะผู้เป็นเจ้าของอำนาจที่แท้จริง เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง ต่อการผลักดันให้กลไก (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือราชการส่วนท้องถิ่น) ดำเนินภารกิจการพัฒนาท้องถิ่น ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดซึ่งประชาชนในท้องถิ่น

นโยบายการพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

กฎหมายการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้น เพื่อจัดตั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีวัตถุประสงค์กระจายอำนาจบริหารไปสู่ท้องถิ่นโดยกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างท้องถิ่นกับส่วนกลางในขอบเขตการกำกับดูแล"นั่นคือจะไม่กำหนด ให้ราชการส่วนกลาง มีอำนาจบังคับบัญชาเหนือคณะผู้บริหารของท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหาร ส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ แต่จะให้มีความอำนาจในการกำกับดูแล เพื่อป้องกัน มิให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน จากการกระทำของราชการส่วนท้องถิ่น และเพื่อเป็นหลักประกันแก่ราษฎร ในท้องถิ่น ว่าจะได้รับการบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ จะกำกับดูแลและตรวจสอบให้ราชการส่วนท้องถิ่น กระทำการโดยชอบด้วยกฎหมาย หากมี การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเกิดขึ้น ก็จะมีอำนาจในการเพิกถอนหรือยับยั้งการกระทำนั้นได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจ แก่ราชการส่วนกลาง ให้กระทำได้ ไว้อย่างชัดเจนด้วยแม้ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 หมวด 9 การปกครอง ส่วนท้องถิ่นมาตรา 282 ยังบัญญัติไว้ว่า "ภายใต้บังคับมาตรา 1 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชน ในท้องถิ่น" และ มาตรา 283 วรรค 2" การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทำเท่าที่จำเป็น ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ต้องเป็นไป เพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือประโยชน์ของประเทศ โดยส่วนรวม ทั้งนี้ จะกระทบถึงสาระสำคัญ แห่งหลักการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ ของประชาชนในท้องถิ่น หรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้ไม่ได้

นโยบายด้านการบริหารงาน

- 1.บริการประชาชนด้วยความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม เพื่อให้ประชาชนมีความพึงพอใจในการติดต่อราชการ
2. การบริหารงานบุคคลจะต้องอาศัยระบบคุณธรรมยึดหลักความรู้ ความสามารถ เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเทเต็มความสามารถ และปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยได้รับค่าตอบแทนอันพึงได้ตามสิทธิที่กฎหมายกำหนดไว้
3. พัฒนางานด้านประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ชัดเจน และครอบคลุมทั่วถึง โดยให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และข่าวสารที่เป็นประโยชน์ให้ประชาชนรับทราบ และสนับสนุนให้มีการถ่ายทอดสดการประชุมสภาทุกครั้ง เพื่อประชาชนจะสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านทางสถานีวิทยุกระจายเสียง/เสียงตามสาย
4. การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ที่กฎหมายบัญญัติไว้ จะยึดหลักวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยให้ประชาชนในเขตเทศบาลมีส่วนร่วม เช่น การจัดทำแผนพัฒนาฯ เพื่อให้การดำเนินงานตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.พัฒนา ก่อสร้าง ขยาย ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน เช่น สะพาน ถนน ดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะตามแนวถนนทุกสาย เพื่อให้การคมนาคมมีความสะดวก ปลอดภัย และรองรับการขยายตัวของเมืองมากขึ้น
- 2.ก่อสร้าง ปรับปรุง แก้ไข พัฒนา ระบบระบายน้ำให้ครอบคลุมพื้นที่ทุกจุดเพื่อให้การแก้ไขปัญหาน้ำท่วม และการระบายน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

3.พัฒนา ส่งเสริม ให้ประชาชนหันมาใช้พลังงานสะอาด พลังงานทดแทน เช่น ส่งเสริมการผลิตแก๊สชีวภาพ เพื่อใช้ในครัวเรือน

4.ก่อสร้าง ปรับปรุงภูมิทัศน์ของเมือง ให้มีความเรียบร้อย สวยงาม มีความเป็นเอกลักษณ์

นโยบายด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

1.พัฒนาระบบการจัดเก็บขยะให้มีประสิทธิภาพ ลดปัญหาการตกค้างของขยะภายในชุมชน

2. ดำเนินการวางแผน จัดทำระบบการรักษาความสะอาดของถนนทุกสาย รวมถึงการรักษาความสะอาดในลำคลองต่าง ๆ เช่น การขุดลอก คู คลอง ท่อระบายน้ำ ภายในชุมชน

3. ฟื้นฟูและรักษาแหล่งน้ำ ลำคลองให้สะอาด สามารถใช้ประโยชน์ได้

4. จัดให้มีรถดูดสิ่งปฏิกูลไว้บริการ

5. ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชน และชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

6. ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.)

7. จัดให้มีการให้ความรู้เรื่องการปรับปรุง คุณภาพ ความสะอาดของอาหารให้ถูกสุขลักษณะการยกระดับในเรื่องคุณภาพ มาตรฐานของร้านอาหาร แก่ผู้ประกอบการขายอาหาร

8. เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านงานป้องกัน และระงับโรคติดต่อให้เกิดการบริการที่รวดเร็ว ปลอดภัยและครอบคลุมทั่วพื้นที่

การบริหารจัดการขององค์กรปกครองท้องถิ่น

กฎหมายการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้น เพื่อจัดตั้งองค์การปกครองท้องถิ่น จึงมีวัตถุประสงค์ กระจายอำนาจบริหารไปสู่ท้องถิ่น โดยกำหนดความสัมพันธ์ระหว่าง ท้องถิ่นกับส่วนกลาง ในขอบเขตการกำกับดูแล นั่นคือ จะไม่กำหนดให้ราชการส่วนกลาง มีอำนาจบังคับบัญชาเหนือคณะผู้บริหารของท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหาร ส่วนท้องถิ่น มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ แต่จะให้มีความอำนาจในการกำกับดูแล เพื่อป้องกันมิให้ราษฎร ได้รับความเดือดร้อน จากการกระทำของราชการส่วนท้องถิ่น และเพื่อเป็นหลักประกัน แก่ราษฎร ในท้องถิ่นว่าจะได้รับการบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ กล่าวคือจะกำกับดูแล และตรวจสอบให้ราชการส่วนท้องถิ่น กระทำการโดยชอบด้วยกฎหมาย หากมีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเกิดขึ้น ก็จะมีอำนาจในการเพิกถอนหรือยับยั้งการกระทำนั้นได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจ แก่ราชการส่วนกลาง ให้กระทำได้ ไว้อย่างชัดเจนด้วย

เมื่อกล่าวในเชิงโครงสร้างขององค์กรปกครองท้องถิ่น ก็พบว่า ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา 285 กำหนดให้ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีสภาท้องถิ่น หรือ ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้ง โดยตรงของประชาชน หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น”

ดังนั้น องค์กรปกครองท้องถิ่นโดยทั่วไป จึงจะแบ่งโครงสร้างการบริหารจัดการออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. สภาท้องถิ่น มีบทบาทอำนาจหน้าที่ในการ ตราข้อกำหนดของท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ ในระดับท้องถิ่นนั้น ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการงบประมาณประจำปีฝ่ายบริหาร เสนอ และเรื่องอื่นๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือพระราชบัญญัติอื่นๆ ที่กำหนดให้เป็นอำนาจของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อเป็น กฎ/ระเบียบ/ข้อบังคับ ที่ให้ชุมชนในท้องถิ่นนั้น ได้ยึดถือปฏิบัติ หรือเป็นกติกาของสังคม เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นปกติสุข

2. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการกิจการต่างๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และดำเนินการให้เกิดการบังคับใช้ตามกฎหมายท้องถิ่น ที่สภาท้องถิ่นได้ตราขึ้น เพื่อให้เกิดการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข และคุ้มครองประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ

แนวคิดพื้นฐานของระบบการปกครองท้องถิ่น เป็นระบบของการกระจายอำนาจทางการปกครองไปสู่ท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะ ได้อย่างทั่วถึงตรงตามความต้องการของราษฎรและอย่างไรก็ตาม ขณะนี้ได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 โดยกำหนดให้มีพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่รับผิดชอบของ อบต. ด้วย แต่ให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในกิจการ ที่ อบต. ดำเนินการไม่ได้ หรือต้องประสานงานร่วมกัน ระหว่าง อบต. หลายแห่ง เป็นต้น

สรุป

ภาวะผู้นำกับการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการนำนโยบายการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า สิ่งที่ทำหยาความสามารถ คือ ความสามารถนำพาองค์กรของตนให้อยู่ในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงจะมองเห็นการเปลี่ยนแปลงว่าเป็นโอกาส การทราบวิธีการค้นหาการเปลี่ยนแปลงที่ถูกต้อง และทราบวิธีที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพทั้งจากภายนอก และภายในองค์กร ดังนี้ 1) ด้านนโยบายการสร้างอนาคต 2) ด้านวิธีการอย่างเป็นระบบ และคาดการณ์ถึงการเปลี่ยนแปลง 3) ด้านวิธีที่ถูกต้องในการสร้างความคุ้นเคยกับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอกองค์กร 4) ด้านนโยบายในการสร้างสมดุลระหว่างการเปลี่ยนแปลงกับความต่อเนื่อง เพราะนโยบายการสร้างสรรค์สิ่งใหม่อย่างเป็นระบบ

ดังนั้นภาวะผู้นำกับการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสามารถสร้างจิตสำนึกให้องค์กรในฐานะที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง อีกทั้งยังทำให้องค์กรมองเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นคือโอกาสที่เกิดขึ้นมาใหม่ภายใต้บทบาทสำคัญ ขณะที่ภาวะผู้นำแบบจัดการอย่างเฉื่อยชาภายใต้เงื่อนไขขยอกเว้น และภาวะผู้นำแบบปล่อยเสรีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับประสิทธิภาพ การใช้ภาวะผู้นำในเชิงปฏิบัติสำหรับผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งได้แก่ การพัฒนาตนเองเพื่อสร้างบารมี การใช้การจูงใจเพื่อสร้างแรงดลใจ การกระตุ้น และสร้างปัญญาแก่สมาชิก การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและสมาชิกในองค์กร และการให้รางวัลและลงโทษอย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นธรรม

เอกสารอ้างอิง

- กิติ พยัคคานนท์. 2543. **เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ**. กรุงเทพมหานคร: เพลออักษร. 2543.
- กิติมา ปรีดีติลล. **ทฤษฎีบริหารองค์การ**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. 2529.
- ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์. 2546.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. **ภาวะความเป็นผู้นำ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: เอ็กสเปอร์เน็ท, 2550.
- ลีปพนท เกตุทัต. **วิสัยทัศน์กว้างไกลปฏิบัติได้ผลจริงในภาวะผู้นำความสำคัญต่ออนาคตไทย**. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ไทย. 2540.
- Bateman, Thomas & Carl P. Zeitham. **Management : Function and Strategy**. Boston : Irwin. 1990
- Bennis W. and Nanus B. 1985. **Leaders : The strategies for taking change**. New York: Harper and Row.
- Koontz , H. and Wehrich . H. 1988. **Management**. New York : McGraw –Hill.

